

in die mate ontsteld en verbijsterd, dat het hem niet mogelijk was orde te brengen in de gedachten, die hem bij drommen tegelijk bestormden en de meest tegenstrijdige gewaarwordingen van verbazing, onrust, ontsteltenis, afgunst, verontwaardiging en zelfs spotlust bij hem wakker riepen.

Hij staakte zijn ontbijt, stond op en liet zich bij het raam in een crapaud neervallen, lezende en herlezende de kennisgeving, om daarna weer peinzende vóór zich uit te zitten staren, zonder zich in het geval naar behooren te kunnen oriënteren; zonder ook dat hij een besluit vermocht te nemen.

Langzaam.. heel langzaam toch ordenden zich de vele en verschillende gedachten in zijn brein, en nu zag hij duidelijk wat het geval was. Hij kon weer rustig nadenken. Henk zou dus met Margot Cloppenburgh gaan trouwen. Wel, wel. Neen maar, een aardige verrassing. Die Henk, die deugniet, die gannef. Nooit iets van verteld aan Lazare, zoo maar stiekumweg zijn gangetje gegaan.. Nou ja, Henk had vaak over Margot gesproken, dat herinnerde Lazare zich nu wel, maar wat hij van haar zei was altijd zoo gewóón, nooit eens iets bijzonders of iets opvallend hartelijks.. soms wel iets bepaald vriendelijks, wel iets aardigs, dat was zoo, maar nooit iets om wat bij te vermoeden....

En Margot?

Maar wat kon 't hèm per slot van rekening schelen, wat Margot deed of dacht. Hij ging naar de Club, dat was wat anders.

's Morgens waren er wel nooit zoo heel veel menschen, maar Van Dinteren kwam meestal om elf uur even kijken en oom Jaap zou er ook wel zijn.... Ze wisten het misschien nog niet....

IX.

Lazare was 's avonds al vroeg uit de club huiswaarts gekeerd. Hij had het er

vervelend gevonden. Dien dag was hij er drie maal geweest, 's morgens had hij een portje gedronken, 's middags thee en een paar bitters na, 's avonds was hij er maar weer heen gekuierd, doch ook toen had hij blijkbaar iets te veel verwacht van de stemming die daar tengevolge van het voor hem zoo onverwachte engagement zou heerschen. Over het algemeen liet het gebeurde de menschen nog al koud. Och ja; waarom ook eigenlijk niet? Lazare was er anders nog al door verrast geweest! Maar Kees van Dinteren had 't al lang zien aankomen. Jaap wist 't een eeuw tevoren al. En de anderen stonden er al net zoo min van te kijken.

Hoe kwam dat nu? Was hij, Lazare, dan stekeblind? Liep hij dan te droomen in plaats van uit zijn doppen te kijken?

Op eens bedacht hij zich dat het óók nog vreemd was, dat men hèm nooit voor de aanstaande echtgenoot van Margot had aangezien. Hij, die betrekkelijk toch zoo veel bij de Cloppenburghs aan huis kwam! Werd hij dan voor zoo onschuldig, voor zoo onbetekenend misschien, gehouden, dat van een verhouding tusschen Margot en hem onmogelijk sprake kon zijn? Of, vond men hem wellicht te oud, net als Margot destijds scheen te doen? Misschien had men hem te veel en te uitsluitend als de vriend der familie beschouwd, juist omdat hij er zooveel aan huis kwam, en daardoor geen idee in hem gehad? Maar Henk.... die kwam bijna net zooveel bij de Cloppenburghs op bezoek als hij....

Eenige oogenblikken later voelde hij zich weer gepijnigd door de vraag, of hij nu niet even goed als Henk met Margot verloofd had kunnen zijn....

Hierover nadenkende was hij thuis gekomen. Hij draaide het electrisch licht aan.

Nu, in de gezelligheid van de bijna schitterend verlichte kamer, was het, als viel er opeens een drukkende gedachte vol zwaartillendheid en zorg van hem af.